

6. De az Úr kegye az Őt félőkön,
 Öröktől fogva tartó, s örökkön,
 S fiak fiain, mind, kik a földön
 Szent frigyét őrzik, nehogy az megtörjön.
7. Az Úr pediglen fönn a mennyekben,
 Trónol, mert jussa vagyon mindenben.
 Áldjad az Urat, áldjad én lelkem,
 Kegyelméről is el ne feledkezzem!

Zsolt 111 **809**
 szöveg: Kerekes K., 1982 | dallam: magyar népdal

1. Is - ten ne - vét di - csé - rem, szí - vem csu - pa há - la,
 Együtt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja:

Refr. Jó - ság, hű - ség, ke - zed min - den mű - ve,
 Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind - ö - rök - re.

2. Döbbszívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten:
 Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent.
Refr. Jóság, hűség...
3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
 Csak az érti valóban, aki bízik benne.
Refr. Jóság, hűség...
4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
 Maga őrzí, táplálja, egybegyűjtí népét.
Refr. Jóság, hűség...
5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
 Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja:
Refr. Jóság, hűség...

1. U - runk, ez a há - la nap - ja,
Né - ked zeng ma é - ne - künk.
Kö - szön - jük, hogy sze - retsz min - ket,
Nél - kü - led nem él - he - tünk.

2. Urunk, most is hálát adunk, / Ha igédre gondolunk.
Hirdettesd, mert így lesz boldog / Életünk és otthonunk.
3. Urunk, szóljon ma is hozzánk / Az a szó, mely bátorít,
Vigasztalj, és nyújtsd erődet / Félelem, ha tántorít.
4. Urunk, annyi ember él ma, / Nem tudják, mint éljenek,
Világosság, vezesd őket, / Egyedül ne legyenek.
5. Urunk, ez a szívünk vágya: / Adjad jól megértenünk,
Mi az, ami terhel minket, / Mi az, ami kell nekünk.
6. Urunk, töltsd be Szentlelkeddel / Minden földi gyermeked,
Hogy megtisztult, boldog szívvel / Teljesítsük tervedet!

197 Zsolt 150
szöveg: C. Becker, 1602 | dallam: H. Schütz, 1628

1. Di - csér - jé - tek a menny U - rát,
Di - cső - ít - sé - tek ha - tal - mát,
Áld - já - tok őt a szent he - lyen,
Áld - já - tok őt az e - gek - ben!

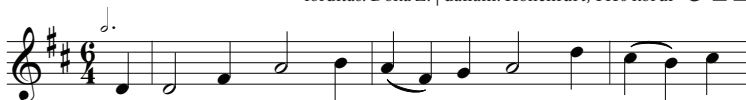
2. Látjátok hősi tetteit,
Dicsérjétek nagy műveit,
Áldjátok őt nagy boldogan,
Gazdagságához méltóan!
3. Dicsérjék őt a harsonák,
Ércesen zengő trombiták,
Citera, hárfa zengje őt,
Dicsérje mind a Teremtőt!
4. Dicsérje Istent énekszó,
Cimbalom: hangos, harsogó,
Hegedű húrja csillogón,
Fuvola fényes hangokon!
5. Mindenki szívét hassa át
Mennyei béke, boldogság,
Mindaz, ki éltet tőle kap,
Hálákat adjon Urunknak!

716 szöveg: Hamar I.
dallam: J. A. Comenius *cantionale*, Amsterdam, 1659

1. Jé-zus, té-ged ke-res-lek, bé-kes-ség-re vágy - va.
Ú-zött, haj-szolt é - le - tem lá-tod, mi-lyen ár - va!
En-gedj kö-zel ma-gad-hoz, szólj hoz-zám sze-lí - den,
I - géd ál-dott vi - ga-sza csön-de-sít - se szí - vem!

2. Jézus, téged kereslek, mikor bűnöm éget.
Meddő gyötrődésemnek csak te vethetsz véget.
Oldozzál fel igéddel, mikor szívem vádol,
Ments ki bocsánatoddal ördög hatalmából!
3. Jézus, téged kereslek, erőt, áldást kérve:
Felebarátaimnak ne legyek terhére!
Tőled való örömöm hadd ragyogjon másra:
Legyek minden embernek gyámolító társa!

1. Mind jö - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan

é - ne - kel - je - tek! Ím, kész már üd - vös - sé - ge - tek!

Refr. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu -

ja, hal - le - lu - ja, Di - csé - rünk, Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott. / Legyőzött bűnt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok!

Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!

3. Megvívta már a nagy csatát, / Ki értünk adta önmagát,
Széztúzta poklok ajtaját.

Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!

4. Isten Fiának zengjete / Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett véletek!

Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!

5. Csak téged áldjon énekünk, / Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk!

Refr. Halleluja... Dicsérünk, Isten szent Fia!

807 Zsolt 103
szöveg: Pálhegyi F. | dallam: Pálhegyi D.

1. Áldd, lel-kem, Is - te-ned, Di - csérd e szent ne-vet,
El - tör-li bú - nö-det, Meg - vált-ja é - le-ted,

Jó - sa - gát ha-nya-gul el ne fe-ledd!
Ir - gal - ma be-kö-töz min - den se - bet.

Oly nagy az ég ki-csi föl - dünk fe-lett,

Még na-gyobb Is - ten-ben a sze - re - tet.

Nem bú - ne - ink sze-rint Bánt most ve-lünk megint.

Jó - sa - ga i-ga-zabb hú - ség - re int.

2. Réti virág ma él,
Fújja az őszi szél,
Holnap már lekonyul, semmit sem ér.
Napjaink, mint a por
Szállnak, a szél sodor,
Sok földi hatalom nincs már sehol.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett,
Még nagyobb Istenben a szeretet.
Porunkig lehajol,
Az ítélet alól
Felmentő kegyelem igéje szól.
3. Felséges Isten Ő,
A fény és az erő.
Életünk tavasza csak tőle jó.
Áldja őt szép zene,
Angyalok éneke,
Menny és föld öröme, dicsérete.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett,
Még nagyobb Istenben a szeretet.
Áldjuk hát mi is Őt!
Tőle kapunk erőt,
Szolgálni szerető színe előtt.